

anden Forbindelse nævnte Omregningslov vedrørende Grundbyrdeydelse m. m., rejste jeg dette Spørgsmaal udførligt i Forbindelse med hele den Betænkning, der var afgivet den Gang, og paa dette Tidspunkt kunde der efter min Formening endnu have været gjort noget, men Tiden er gaaet siden da, og Spørgsmaalet maa nu efter min Formening af rent praktiske Grunde meget stærkt begrænses.

Det forekommer mig ogsaa, at i alle Tilfælde de første Udtalelser, det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen fremsatte, og ogsaa adskillige af hans andre Udtalelser gav Spørgsmaalet en meget snæver Begrænsning, den nemlig, om ikke den aller-nyeste tyske Lovgivning kunde siges at faa Betydning for de endnu resterende Markhypoteker, specielt altsaa vedrørende Anbringelsen af umyndiges Midler. Nu skal jeg ikke paa saa sent et Tidspunkt komme ind paa alle de mange forskellige juridiske Betragtninger, der er gjort gældende i denne Sag. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen i, at det er vanskeligt at operere med Moralen i en Sag som denne, og at det derfor er i høj Grad at foretrække at begrænse Udtalelserne til en juridisk Diskussion; men ogsaa paa det juridiske Omraade kan man jo komme ud for saare ubehagelige og betænelige Konsekvenser, og hvis det virkelig er saa — det har jeg ogsaa Grund til at tro —, at man kommer ud for dette, at tyske Domstole nægter deres Medvirken til at føre ud i Livet Kendelser, der er afsagt af danske Domstole, saa synes dette ganske vist at være et saare betænkeligt Forhold, og det forekommer mig ønskeligt, at den højtærede Udenrigsminister og den højtærede Justitsminister søgte at undergive det en nærmere Undersøgelse. Det Tilfælde, det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen forleden nævnte, hvor altsaa en nordlesvigsk Virksomhed, et stort Teglværk, der var Debitor, havde faaet Udslettelsesdom for et Hypotek, der ejedes af en Enke Syd for Grænsen, og hvor Flensborg Landsret havde nægtet sin Medvirken til at gennemføre denne Dom, er dog virkelig overordentlig betænkeligt, og jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlem ikke kan faa Ret i den Betragtning, at man kan komme ud for, at tyske Domstole vil kunne yde en saadan Kreditor Syd for Grænsen Assistance overfor en Forretning som den her omtalte, der driver betydelig Forretning Syd for Grænsen, ved, at der gøres Udlæg i Varer eller lignende, som denne Forretning maatte sælge. Det

forekommer mig derfor, at der her virkelig er et Spørgsmaal, der trænger til at klares.

Endnu vil jeg gøre en ganske enkelt Bemærkning til den højtærede Socialminister. I den sidst afgivne Betænkning fra Administrationskommissionen er der ogsaa rettet en Henstilling vedrørende den efter mange Vanskeligheder umiddelbart før Valget i 1924 vedtagne Lov om Erstatningsydelse til militære Invalidere og saadanne efterladte i de sønderjydske Landsdele. Det ærede Medlem Hr. Trier vil erindre, hvor store Vanskeligheder vi havde gennem to Rigsdagssamlinger med Gennemførelsen af denne Lov. Nu henstilles det i denne sidste Betænkning, at disse Sager retteligen bør henhøre under Socialministeriet. Dertil har jeg intet at bemærke, og saa vidt jeg ved, er de ogsaa allerede henlagt under dette. Men naar der fortsættes: „men man henstiller, at der, naar de fornævnte Sager om de militære Invalidere i Danmark (Krigsinvalidere) henlægges til Arbejderforsikrings-Raadet, samtidig gennemføres en Simplifikation af Behandlingen af de sønderjydske Sager om Krigsinvalidere derved, at Invalideraadet ophæves og Appellen henlægges til Arbejderforsikrings-Raadets sønderjydske Afdeling, hvis Sammensætning muligvis i denne Anledning bør undergaa nogen Forandring“, saa vil jeg tillade mig at bemærke, at det i og for sig forekommer mig betænkeligt efter saa kort Tid at ville ændre den i 1924 vedtagne Lov, men hvis man vil gøre det, maa man da i alle Tilfælde sørge for at faa en mere tidsvarende og bedre Lov om militære Invalidere herhjemme i Danmark end den, der blev vedtaget her, jeg tror i 1919, uden overhovedet, hvis jeg ikke husker meget fejl, at have været Genstand for nogen Udvalgsbehandling.

Jeg skal slutte med disse Bemærkninger, idet jeg paa dette Tidspunkt ikke finder Anledning til at komme ind paa de storpolitiske Betragtninger, der henhører under den højtærede Udenrigsminister og den højtærede Forsvarsminister. Jeg tror, at den højtærede Forsvarsminister vil jeg bedre kunne svare, naar Nedrustningsforslagene kommer til Debat, thi hverken Tidspunktet eller Tomheden her i Salen frister til at optage en stor Debat om denne Sag nu. Jeg ser, at den højtærede Forsvarsminister nikker bifaldende; det er sikkert en af de faa Gange, den højtærede Forsvarsminister og jeg har været enige.